

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**ІІІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**6 – 7 КВІТНЯ 2021 р.
м. Одеса**

(recovery point objective, RPO) для кожного бізнес-процесу, вибір відповідних організаційних і технічних рішень;

- розробка та супровід планів безперервності бізнесу і відновлення інфраструктури в надзвичайних ситуаціях (Disaster Recovery Plan, DRP) для документального оформлення належних рішень;

- створення технічної та організаційної систем управління безперервністю бізнесу;

- формування адекватної програми супроводу та експлуатації корпоративної програми BCM, зокрема, визначення програми обізнаності з питань забезпечення безперервності бізнесу.

Забезпечує планове впровадження ефективної системи управління безперервністю бізнесу (BCM), що дозволяє ефективно реагувати на будь-які збої, сертифікація по ISO 22301 - міжнародний стандарт менеджменту безперервності бізнесу і антикризового управління підприємством.

Вся програма BCM повинна управлятися згідно з планом забезпечення безперебійної діяльності і реалізовуватися за допомогою тренінгів, практичних занять та регулярних перевірок.

Впровадження системи управління безперервністю бізнесу на основі стандарту ISO 22301 допоможе визначити ключові бізнес-процеси і вплив на них можливих збоїв.

Обов'язковою складовою програми управління безперервністю діяльності є аналіз впливу на бізнес (BIA), який також потрібно проводити за стандартом ISO 22301. Цей аналіз дозволяє визначити важливі види діяльності, виробничі залежності і ресурси, на яких ґрунтуються ваші продукти і послуги, а також вплив на організацію можливих проблем з ними.

Література:

1. Безперервність бізнесу ISO 22301.
<https://auditagency.com.ua/ru/vnedrenie-iso-22301/>
2. Забезпечення безперервності бізнесу – BCM / BCP / DRP.
<https://www.servicedesk.site/ru/2019/01/05/забезпечення-безперервності-бізнесу/>

МОНІТОРИНГ ДИНАМІКИ РОЗВИТКУ РИНКУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ

Ринкова А.А., аспірант кафедри МіЛ

Науковий керівник – д.е.н., проф. Савенко І.І.

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Одним із сучасних світових трендів стало органічне сільське господарство, яка активно набирає обертів у всьому світі. За даними Дослідницького інституту органічного сільського господарства (FiBL) та Міжнародної федерації рухів органічного сільського господарства (IFOAM) площі земель під органічним виробництвом в світі безперервно зростають.

Статистична інформація про виробництво органічної продукції надходить з 172 країн світу. З кожним роком їх кількість поступово зростає. В Європі всі країни без винятку мають органічний сектор. В Африці органічне

виробництво розвивається в 70% країн, Азії - 79%, в Південній Америці - 72% [1].

Органічне сільськогосподарський рух сьогодні координується Міжнародною федерацією IFOAM (International Federation of Organic Agriculture Movements), що налічує близько 760 організацій і об'єднань більш ніж з 100 країн світу.

Ринок органічної продукції стрімко зростає в світовому масштабі. Сумарна площа органічних земель у всьому світі досягла 100 млн га, а обсяг ринку органічних продуктів перевалив за 100 млрд євро. Щорічний приріст коливається від 7 до 12%. З 2017 року в грошовому вираженні серед країн він склав: Франція - 6,7 млрд євро, Німеччина - 9,5 млрд євро, а в США - 38,9 млрд євро. Зростання світового ринку органічних продуктів за 5 років склав 38,2%. Згідно з експертними оцінками, до 2020 р міжнародний оборот органічної продукції підійметься до 130 млрд дол. США. Однак, на ринку органічних продуктів є значний дефіцит, так як країни не можуть в повному обсязі забезпечити попит на даний товар через брак органічних земель. Німеччина, наприклад, тільки третина органічної продукції виробляє самостійно. Сукупність цих фактів відкриває величезну перспективу для приходу на ринок українських виробників.

В Україні з кожним роком розвиток органічного виробництва набуває все більшої популярності. Цьому, перш за все, сприяє активна позиція громадських організацій і асоціацій, діяльність яких спрямована на популяризацію даного напрямку виробництва. Зокрема, в Україні успішно функціонують: федерація органічного руху України; міжнародна асоціація учасників органічного виробництва; «БіоЛан України»; союз учасників органічного сільського господарства «GreenLife»; асоціація органічного землеробства і садівництва; центр екологічної безпеки споживачів «Екостандарт»; всеукраїнська громадська організація «Клуб органічного землеробства»; всеукраїнська громадська організація «Жива планета»; всеукраїнська екологічна громадська організація «Мама-86»; центр природного землеробства ім. Миколи Руденка; центр органічного виробництва «Полісся-Органік»; центр органічного землеробства «Полтава-Органік» і ін.

В останні роки розвиток органічного сектору України розвивається швидкими темпами, за підсумками 2015 року Україна увійшла в ТОП-10 країн світу за показниками площ зайнятих під органічні зернові та олійні культури. У 2017 році Україна втретє прийняла участь в найбільшій світовій виставці BioFach, де було представлено 11 компаній:

Agrofirma "POLE" / Агрофірма «Поле», Черкаська обл.

AGROECOLOGY / Компанія «Агроекологія», Полтавська обл.

GALEKS-AGRO / Галекс-Агро, Житомирська обл.

GRANIT-AGRO / Граніт-Агро, Полтавська обл.

Ethnoproduct / ЕтноПродукт, Чернігівська обл.

CASPER / Фірма «Каспер», Одеська обл.

Firma DIAMANT LTD / Фірма ДІАМАНТ ЛТД, Полтавська обл.

“AGROLIDER” COMPANY” / Компанія «Агролідер», Хмельницька обл.
TM LiQberry / LiQberry TM, Київська обл.
RIVNEHOLOD / Рівнехолод, Рівненська обл.
ORGANIC STANDARD / Органік Стандарт [2].

Загалом, в Україні внутрішній органічний ринок почав свій активний розвиток з 2000-х років, в останні роки спостерігається тенденція наповнення українського ринку вітчизняними продуктами за рахунок власної переробки органічної сировини. За даними Швейцарсько-українського проекту FIBL, Україна посідає 11-е місце серед європейських країн за виробництвом органічних продуктів і на 5-му - за наросуванням органічного виробництва. До 2020 року країна може стати одним із п'яти найбільших виробників органіки у світі.

За офіційними статистичними даними в 2002 році було зареєстровано 31 органічних сільськогосподарських виробництв, а в 2019 році вже нараховувалось близько 500 органічних господарств (Рис. 1) [3].

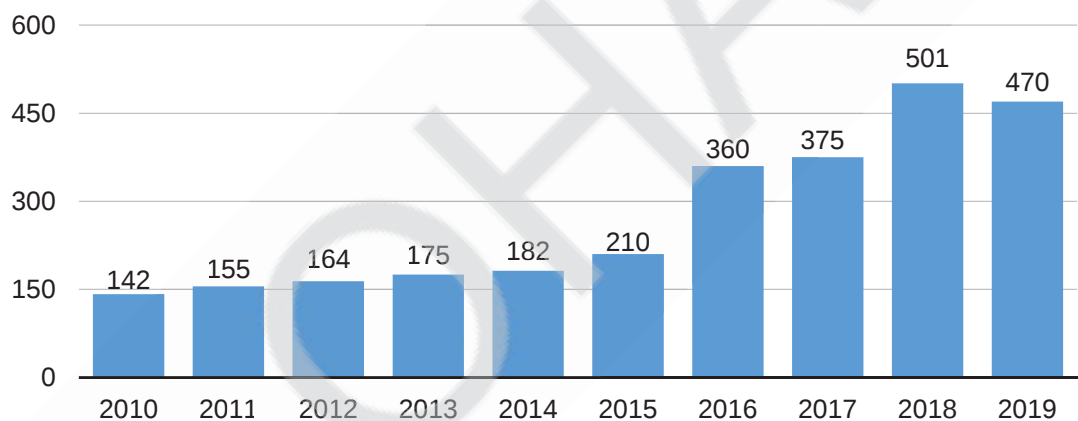

Рис. 1 - Кількість виробників - операторів за період 2010-2019 р, тис

Більшість вітчизняних органічних виробників розташовані в Київській, Одеській, Херсонській, Полтавській, Вінницькій, Закарпатській, Львівській, та Житомирській областях. З огляду на зростання числа органічних господарств, їх спеціалізація акцентується загалом на вирощуванні плодоовочевої та ягідної продукції.

За останнє десятиріччя (2010-2019 рр.) площі сільськогосподарських земель під органічним виробництвом у світі зросли майже вдвічі – на 26,31 млн га, або 83,5%. Найбільший приріст (126,5%) спостерігається по такому регіону, як Океанія – збільшення площ на 15,27 млн га. В Африці площі зросли на 0,94 млн га (приріст 108,9%), в Європі – на 5,72 млн га (73,4%), Азії – 1,99 млн га (68,7%), Північній Америці – 0,84 млн га (36,6%), Латинській Америці – 1,55 млн га (27,7%).

Стосовно нашої держави, якщо аналізувати динаміку зміни площ під органічним виробництвом за останнє десятиріччя, то відзначається позитивна тенденція у порівнянні з 2010 р. - 270 тис. га, в 2019 році склала 469 тис. га, тобто збільшення склало близько 73,7% (рис.2.) [3].

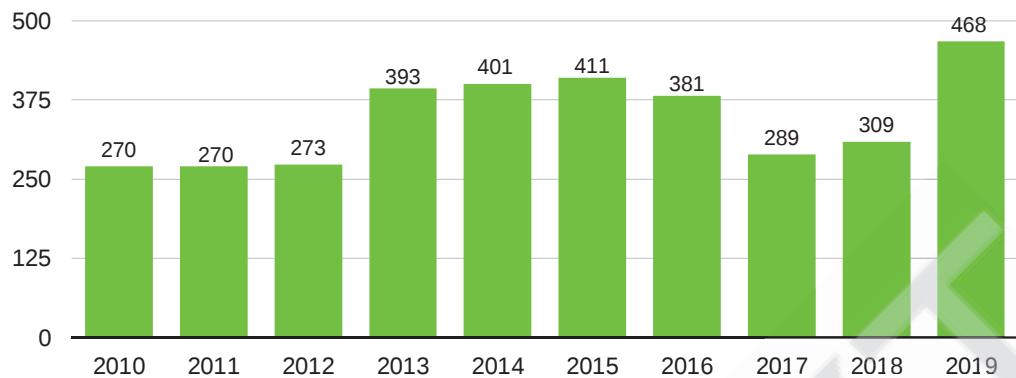

Рис. 2 - загальна площа с/г земель, зайнятих під органічне виробництво, тис. га

Незважаючи на те, що рівень обізнаності вітчизняних споживачів щодо органічної продукції і особливостям її вирощування все ще недостатній, тим не менш, в Україні попит на сертифіковану органічну продукцію щорічно зростає, склавши, за даними Федерації органічного руху України, в 2019 р 36,0 млн євро (рис. 3) [3].

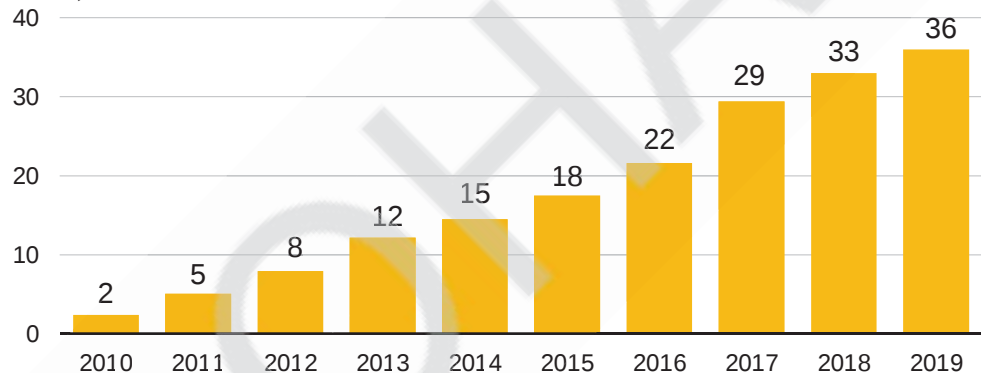

Рис. 3 - Динаміка споживання органічної продукції в Україні, млн євро
 Попри нестабільний економічний стан України протягом 2010-2019 рр., можна відмітити, що темпи приросту споживання органічних продуктів мають нерівномірну динаміку (рис. 3), але при цьому ми бачимо незмінну позитивну тенденцію. Це ще раз свідчить про перспективність та актуальність розвитку сертифікованого виробництва органічної продукції, як мінімум, для насичення потреб внутрішнього ринку.

Моніторинг динаміки розвитку вітчизняного ринку органічної продукції показує незмінну тенденцію росту, з урахуванням цього можна стверджувати, що Україна має всі можливості стати провідним постачальником високоякісної сертифікованої продукції та повноцінним лідером в міжнародному русі органічної продукції.

Аналіз показав, що більшість вітчизняних органічних виробників розташовані в Київській, Одеській, Херсонській, Полтавській, Вінницькій, Закарпатській, Львівській, та Житомирській областях. Попри нестабільну динаміку кількості виробників, площа сільськогосподарських земель відведених під органіку з кожним роком збільшується, чому сприяє незмінне зростання споживачів не тільки на міжнародному рівні, але й на вітчизняному.

Таким чином, попри нестабільний економічний стан країни, розвиток органічного господарства продовжує розвиватись, що свідчить про перспективність та актуальність цього напрямку.

Література:

1. Органік в Україні / www.organic.com.ua: Федерація органічного руху України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.organic.com.ua/uk/homepage/2010-01-26-13-42-29>.
2. IFOAM - Organics International [Електронний ресурс].– <https://www.ifoam.bio>
3. EaP-GREEN. The status and potential of organic agriculture in Ukraine. Geneva: UNEP. (Статус та потенціал органічного землеробства в Україні. Женева: ЮНЕП) [Електронний ресурс].– <http://www.green-economies-eap.org/ru/resources/Ukraine%20OA%20UKR%2027%20Jun.pdf>

ФЕНОМЕН ПОНЯТТЯ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Зварич О.І. студ. СВО “Бакалавр” ф-ту ММіЛ

Керівник: д.н. з держ.упр., доц. Мануїлова К.В.

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Україна з 2014 р. запровадила реформу децентралізації публічної влади. Означена реформа охопила майже всі сфери вітчизняного суспільства: (державний устрій, фінанси, державний устрій, освіту, охорону здоров'я тощо). Тому подальше дослідження теоретико-методологічної сутності поняття децентралізації є вельми актуальним.

Метою статті є визначити основних теоретичних підходів, що є в наявності в науковій літературі.

У науковому обігу є декілька визначень поняттю “децентралізація”.

Децентралізація - (від лат. de... - означає заперечення, і centralis - центральний, серединний, слово буквально перекладається нецентралізація) - це управлінська політична система, яка покликана здійснювати владно значущі рішення, що географічно або організаційно перебувають поза межами безпосереднього впливу центральної влади [1].

Не можна не погодитись, з думкою українського науковця Р.Колишко якій при визначенні терміну “децентралізація публічної влади” наголосив на тому, що це є передусім “процесом перерозподілу владних повноважень, обсягів та компетенцій між центральним та місцевими рівнями організації публічної влади зі зміщенням акценту виконання на місця”[2, с. 201]. Адже, передача повноважень і фінансових ресурсів є тривалим у часі й має специфічні особливості в залежності від типу (політична, адміністративна, фінансово-економічна (фіксальна)), (див. Рис.1) і форми децентралізації (див. Рис.2) .

83.	ФОРМУВАННЯ ПРОЦЕСНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ Юрковська О.К., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М. Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	176
84.	ВПЛИВ ІНДИВІДУАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЛЮДИНИ НА ЇЇ КАР'ЄРУ Сухова В.В. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М. Одеська національна академія харчових технологій	179
85.	ЛЮДСЬКИЙ ФАКТОР І ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ Скрипка Г.В. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М. Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	181
86.	СТРАТЕГІЇ І ТЕХНОЛОГІЇ РЕПУТАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ Кулик Ю.В. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М. Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	184
87.	КЛЮЧОВІ КОМПЕТЕНЦІЇ ТА БІЗНЕС-МОДЕЛЬ КОМПАНІЇ Кричун В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М. Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	186
88.	ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ БІЗНЕСУ НА ПІДПРИЄМСТВІ Журавльова І. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ Науковий керівник – к.е.н., доц. Корсікова Н.М. Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	188
89.	МОНІТОРИНГ ДИНАМІКИ РОЗВИТКУ РИНКУ ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ Ринкова А.А., аспірант кафедри МІЛ Науковий керівник – д.е.н., проф. Савенко І.І. Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	189
90.	ФЕНОМЕН ПОНЯТТЯ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ Зварич О.І. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ Керівник: д.н. з держ.упр., доц. Мануїлова К.В. Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	193
91.	ПРОЦЕСИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА Сакали М.А. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ Керівник: д.н. з держ.упр., доц. Мануїлова К.В. Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса	195